

Caissons als sluitposten

Bij de invasie voor de kust van Normandië zijn er drie z.g. Mulberryhavens (kunstmatige havens) van gemaakt, waarvan er één uitrusting nooit gebruikt is. De onderdelen daarvan liggen dicht bij Londen. Een kunstmatige haven bestaat uit een grote betonnen rechthoek, die met één van de lange zijden

tegen de kust aangesloten ligt. Aan de drie overige zijden wordt de rechthoek van de zee afgescheiden door rijen caissons van verschillende typen.

De caissons worden drijvend aangevoerd en door het inlaten van water aan de grond gezet. In deze rijen worden openingen gespaard voor het in- en uitvaren van landingsvaartuigen. Binnen de rechthoek is rustiger water om hun lading af te zetten op grote drijvende pontons die binnen de haven liggen. Deze pontons zijn met de kust verbonden door schipbruggen, ondersteund door

kleine betonnen drijvers. Één z.g. Mulberryhaven is nooit gebruikt. De onderdelen daarvan liggen dicht bij Londen. Om de sluiting te forceren gebruikt men de betonnen elementen van deze haven.

Soorten caissons

- Kleine betonnen drijvers, z.g. beetles, 12 meter lang, 5 meter breed en 2,60 meter hoog.
- Grote drijvende betonnen bakken, zogenaamde intermediate pontons, 38 meter lang, 17 meter breed en 3,60 meter hoog.
- Phoenix-caissons, drijvende betonnen bakbeesten van 62 meter lang, 12 meter breed en circa 12 meter hoog met een diepgang van $\pm$ 4,50 meter.

Zowel de grote Phoenix-caissons als de beetles worden gebruikt en liggen nu begraven onder nieuwe dijk.

Foto's Neeltje Flipse-Roelse